

Богдан Самардак: ФК «Малинськ» має максимальні амбіції і зіркове посилення

ФК «Малинськ», який представляє однойменний населений пункт Березнівського району Рівненської області, вже давно завоював звання одного із найпотужніших клубів свого краю, регулярно здобуваючи медалі обласного гатунку. Однак нині, на четвертий сезон виступів на всеукраїнському рівні, команда ще й у Чемпіонаті ААФУ виходить на лідеруючі позиції.

Головний тренер команди Богдан Самардак розповів, із чим пов'язаний такий турнірний злет його підопічних, та оцінив якість нинішнього чемпіонату на фоні попередніх турнірів.

— Богдане Миколайовичу, із земляками із ОДЕКу ви розділяєте перше-друге місця в чемпіонаті України серед аматорів на проміжному етапі. Завдяки чому вдалося досягти такого значного турнірного прогресу?

— Влітку у нас в команді відбулися деякі зміни. Ми від-

зовсім другий рівень, і тут ми виступили досить достойно. Думаю, це не просто так – все закономірно.

— Погоджуєсь, що є велика різниця між всеукраїнським рівнем та обласним, але чемпіоном-то там став не ОДЕК і не «Малинськ», а сарненський «Маяк»...

— Можливо, це тому, що ми витрачали сили й на аматорську лігу. Це непросто, адже інші команди грали тільки на область. Ймовірно, що наступного року в першості області ми не будемо брати участь – цей етап для нас вже позаду. І мені, і футболістам набагато цікавіше в аматорській лізі. Наша команда рівень обласного чемпіонату вже переросла.

— Один із факторів цього – це, безперечно, запрошення досвідчених футbolістів з великим професійним стажем. Завдяки чому влітку вдалося підписати тих же Проневича, Корольчука та Єременка – екс-гравців першолігового ФК «Оболонь-Бровар».

— Президент домовлявся з ними, тому що хотів, щоб вони були в нас. Але можу сказати, що це футbolісти, відомі за прізвищами. Та якщо вони будуть сидіти вдома та приходити тільки на ігри, то будуть грати так само, як наші футbolісти із першості області чи району. Хлопці приїхали в нашу команду та працювали на рівні зі всіма – футbolіст грає, коли він готовий фізично. Я також колись грав в «Барселоні» – у Вищій лізі чемпіонату України, у командах майстрів чемпіонату СРСР... Але це було давно та неправда. Не треба казати «колись», а треба показувати все сьогодні, доводити кожний день. Що

них грандів, той же «Мінай». Рівень чемпіонату порівняно з минулим роком не змінився чи навіть став дещо кращим?

— «Галич» та «Великі Гаї» – добротні команди, амбіційний колектив «Чортків», на хорошому рівні «Покуття». Не буду казати про Хмельницький та Тернопіль – там майбутнє, але для тих дітей це так само досить хороши турніри. Я не обговорюю те, що вони програють – тренери правильно зробили, що заявилися. Їх вже вчать дорослому футболу, бо ще вчора вони були в школі, а сьогодні – грають в дорослому футболі. Всі інші, це шість команд в нашій зоні, досить хорошого рівня. Немає таких суперників, про яких можна сказати, що приїдеш туди і обов'язково виграєш.

— Перебуваючи рівним серед рівних, на що претендує ФК «Малинськ» в чемпіонаті України?

— На кожну гру ми входимо тільки з одною метою – перемогти. Президент поставив завдання зайняти в лізі перше-друге місце, і нам так само це цікаво, щоб потім зіграти в «пульці». Мене дуже багато хто запитує, чи йдемо ми в Другу лігу. Скажу, що ми йдемо: повільними кроками, але впевненими. Зарах на нашому стадіоні будуть установлювати сидіння та табло. Думаю, взимку нам ще треба доукомплектуватись, і на процентів 70 ми будемо готові. Але ще є важливий фактор – фінансовий. Як на мене, президент робить все правильно. Я теж кажу: якщо ми туди готові, то можна йти, але щоб не було такого, що вийшли на рік, а потім «Малинськ» назавжди зійде з футбольної карти України.

— Але цього року заявку на атестацію у Другу лігу ви не подавали.

— Так, не подавали, тому що готові не на всі «сто». Вва-

постили трошки людей в інші команди, «більш сильніші». Довго вони у нас не затрималися: все з ранку до ночі, а результату ніякого... Прийшли нові люди, провели плідний збір – в Рівному, на хорошому стадіоні НУВГП. Там досить пристойні умови. За той короткий період зробили, що зуміли, а далі вже по ходу сезону наздоганяли і фізичну, і тактичну підготовку.

Ігри в нас по середах та по суботах – за місяць за рахунок цих матчів ми все наганяли. Дуже й дуже вдачний футболістам: всі поставилися до турнірів із великою відповідальністю – по закінченні сезону я всім подякував за роботу, яку вони зробили. Давно казав їм, що просто так нічого не буває: тільки якщо кожен день ви тренуєтесь на максимумі – буде результат. Вони в це повірили, і в кінці ми потисли друг другу руки. Дуже задоволений ставленням на тренуваннях та самовіддачею на іграх. На завершення ми мали дві гри з ОДЕКом, де можна було порівняти наші сили та побачити, чого ми досягли. На область виграли у них 4:1, а в чемпіонаті України серед аматорів зіграли внічию.

Крім того, на область ми забили 106 голів, поставивши рекорд – це не так просто. На футбол приходили вболівальники – в нас всі ігри були на максимумі. Навіть коли рахунок був 7:0 – я все одно вимагав грati до останньої хвилини, тому що ми готовалися далі, до більш відповідальних зустрічей. Так, на область є деякі команди, з якими, скажу відверто, нам вже нецікаво грati – тому вимагав максимуму. А на аматорську лігу

Єременко, що Проневич, що Корольчук – їх не треба було підганяти. Деяких наших футболістів обласного рівня ще треба ганяти та підказувати, а ці люди – професійні, тому мені з ними набагато простіше. Вони розуміли все, що я хотів від них, і з їх приходом наша командна гра набагато покращилася порівняно з минулорічним сезоном. Я вдячний їм за допомогу, і, думаю, їм так само комфортно в нашій команді – вони не приїхали в колектив сільського рівня, де можна грати «на одній нозі».

– Якщо ви говорите, що в фізичному плані їм працювалося нормально, це означає, що в вашому клубі є повноцінний навчально-тренувальний процес? Скількоразовий у вас режим?

– Без цього ніколи не буде футболу. Я сам трішки грав і знаю, що підсвідомо всі хочуть грati та очима всі бігають. А як тільки проходить п'ятнадцять хвилин – вже ніхто нічого не думає та ніхто нічого не хоче. Як я вже казав, ми провели 10-денний збір із хорошими дворазовими тренуваннями. У нас було й проживання, й харчування. Зараз із тижня у нас можуть випасти тільки два дні – понеділок або субота. Всі інші дні в нас тренування або ігри. Тому для мене не дивно, що ми на досить хорошому рівні провели весь сезон. Також важливий показник – весь сезон футболісти у нас без травм.

– Що скажете про Аматорську лігу? Адже, з одного боку, прийшли деякі команди, які в вашій групі серед лідерів, а з іншого – віддали на підвищення яв-

жаю, що для цього треба бути професійно готовим в усьому. Зараз ми на якомусь етапі, і справи в нас набагато кращі, ніж були рік назад.

– Які зміни будуть в команді під час зимової перерви та як плануєте проводити збори?

– Всі лишилися в команді. Поїхав лише Ярослав Корнійчук, з яким вже розірвали співпрацю – він повернувся додому. Зберемося ми в кінці січня або на початку лютого. Турніри, які в нас є в Рівному, нам нецікаві, тому-що, крім асфальту, немає на чому грati. Думаю, домовимося з хмельницькими командами, зіграємо з «Агробізнесом», можемо поїхати у Львів або Чернівці – там два прекрасних нових поля. Минулого року їздили у Львів – матчі вийшло забагато, але команди були не дуже сильні. Нецікаво вигравати 4:0 або 5:0 – радості від таких матчів мало. Краще зіграти два контрольні матчі з хорошими командами – хай ми програємо 0:3, але ці ігри мені більше подобаються й дадуть більше інформації. Вони замінюють десять матчів, які ми крупно виграємо. Хочу, щоб нашу команду «потренували» гарні суперники – з такими командами відразу бачиш, які в тебе є слабкі місця. Тим більш, на цьому етапі перед нами ніхто не ставить задач тільки вигравати.

Артур ВАЛЕРКО.
<http://www.rivnenews.com.ua>